

Almanya’da uyum, İslam eleştirisi ve kültürel ırkçılık

26. November 2013

Prof. Dr. Klaus J. Bade

Almanya’da uyum bazı yanlış bilgilere rağmen sanıldığından çok iyi durumda. Bu uluslararası duruma bakıldığında da aynı.

Ancak buna gölge düşüren bazı şeyler var. Bunlar kuralları onaylayan istisnalar ama çoğu zaman bu istisnalar sürekli öne çıkarılıyor. Bunun nedeni Almanya’daki yanlış uyum tablosu. Başarılı bir uyum göze çarpmıyor. Bundan kimsenin haberi bile olmuyor. Göze batanlar iş kazaları. Medyada bunlardan söz ediliyor. Bu tür yayınlar yüzünden oluşan uyum tablosu gerçeklikten çok uzak... Yine de göç ülkesi Almanya’da paradokslar var.

KÜLTÜREL PARADOKS OLARAK UYUM

Almanya’da kültürel çoğulculuğu kabullenme eğilimi giderek artıyor. Gittikçe azalan sayıda insan ise kültürel çoğulculuğu şeytan işi olarak görüp kültürel yokoluşla bağıntılı olarak görüyor, bundan da giderek artan bir korku duyuyor.

Böylece göç toplumunda bir nevi kültürel parçalanma yaşanıyor. Bir tarafta kültürel çoğulculuğu günlük yaşamın gerçekliği olarak kabul eden sayıları gittikçe artan kültür optimistleri ya da kültür pragmatikleri diğer tarafta ise kültürel çoğulculuğu vatana ihanet olarak gören, sayıları azalan, azaldıkça daha hırçınlaşan, daha yüksek ses çıkaran kültür pesimistleri veya kültür panik yayıcıları... Kültürel çoğulculuktan duyulan bu korkunun nedeni toplumda çoğunluk toplumuyla göçmen topluluklarının birarada gelişimiyle ortaya çıkan kendiliğinden hızlı değişimlerden doğmakta. Yaşam biçimleri ve toplumsal yapılar kökten ve sürekli değişiyor. Bu, birçok insanda stres ve kültürel korku yaratıyor. Bazıları kendilerini ‘kendi ülkelerinde yabancı’ hissediyorlar.

Almanya’da politik olarak göçmenlerin uyumu çok geç ama çok yoğun ele alındı. Çoğunluk toplumundaki kültürel şaşkınlıklar gözden kaçırıldı. Bu toplumsal açıdan sorunlu sonuçlara yol açacak bir ihmaldi...

Yabancı kültürlerden duyulan korku çoğunlukla İslam ve Müslümanlar olarak ifade ediliyor. Çünkü kültür pesimistleri için onlar ‘yabancı’nın yeniden dirilişi anlamına geliyor. Müslümanlar, Almanya’da özellikle Türkiye kökenli göçmenler arasında en büyük grup. Üç, hatta dört jenerasyonu ve yaklaşık yarısı Alman vatandaşı olmuş 4 milyon insanı kapsıyor. İslam düşmanlığı ve Müslümanlara duyulan kuşku 2010/2011 yıllarında Sarrazin tartışmalarıyla güçlenen İslam eleştirisiyle büyüdü ancak aslında çok derin kökleri var.

MODERN İSLAM ELEŞTİRİSİNİN KÖKLERİ

İslam köktendinciliği üzerine tartışma 1978/79 İran devrimi sırasında alevlendi. Avrupa kültür tarihinde varolan İslam korkusu bu köktendinci hareketin politikleşmesiyle yeniden hortladı ve zaman zaman haklı olan önyargı ve endişeler 11 Eylül 2001'deki saldırı ile pekişti. Şimdiye kadar sürdürülen bu tartışmalar Müslüman göçmenlerle ilişkileri olumsuz etkiledi.

Bu konuda medya belirleyici bir rol oynadı. 2004 yılında Focus dergisinin manşeti; 'Ürkütücü Misafirler- Almanya'daki Müslümanların Karşı Dünyası' idi. 2007 yılında Spiegel dergisi kapağı 'Mekke Almanya- Çaktırmadan İslamlaştırma' şeklindeydi. Aynı yıl Stern dergisinin manşeti 'İslam ne kadar tehlikeli?' oldu. 2009 yılında Focus dergisi 'İslamistler Şirketi- Fanatikler terör eylemlerini nasıl planlıyorlar?' kapağıyla çıktı. Bu içerikli çok sayıda örnek göstermek mümkün...

Medyadaki bu panik yaymayı amaçlayan yayına paralel olarak İslam düşmanı kitaplar ve internet ajitasyonu da hız kazandı. Bunu yapanlar kendilerini kendini düşünmeyen cesur kişiler olarak lanse ederek 'Political Correctness' internet portalı aracılığıyla çok güçlü ve tarafsız ahlak bekçiliğine soyundular ve sözde gerçekleri duyurmaya başladılar. Kültürel ırkçılığın damgasını vurduğu İslam düşmanlığı düşünce pazarında en fazla satan konu haline geldi...

HOMOJEN BİR YAPI YOK, GENELLEŞTİRİLEMEZ!

Kültürel ırkçılık artık 19. yüzyıl veya 20. yüzyılın başında olduğu gibi Nasyonal sosyalistlerin kan ve toprağa bağlı biyolojik ırkçı ideolojisi olarak ortaya çıkmıyor. Biyolojik ırkçılığa ters olarak bugün bir ırkın ortak özellikleri üzerinden ırkçılık yapılmıyor. Irklar yerine kültürler geçirilmiş durumda. Bunda da az ya da çok kolektif zihniyetten söz ediliyor ama ırk değil de kültürel farklılıklar vurgulanıyor. Söz konusu olan kolektif zihniyete sahip olduğu iddia edilen hayali gruplar. Örneğin İslam'a yönelik kültürel ırkçılık yapılırken İslam Kültürü, Müslümanlık ve hatta Müslümanlar deniyor. Bilindiği gibi böyle bir genelleme yapmak yanlış ve homojen bir yapı yok. Diğer düşmanlar arasında yoksullar (toplumsal açıdan güçsüzler), Doğulu Almanlar, Güney Avrupalılar yer alıyor.

KÜLTÜREL İRKÇILIK DA İRKÇILIKTIR

Kültürel ırkçılıkla klasik genetik ırkçılık içiçe geçmiş durumda... Bunu gizlemek için yapılan kelime oyunlarını Thilo Sarrazin kendini yanlışlıkla deşifre ederek ortaya koydu.

O 2010 yılında satışa sunulan ve birkaç ay içinde bir milyondan fazla satan 'Allmanya Kendini Yok ediyor' kitabı ve toplantı ve röportajlarında sürekli olarak Almanları aptal yerine koyacak ölçüde genetik açıklamalar yaptı ve zeka seviyesi düşük Müslümanlar ve Müslümanlardaki düşük zeka geninden söz etti. Kitabı bir milyon sattıktan sonra sessiz sedasız sürekli eleştirilen 'genetik' sözcüğünden vazgeçti yerine kültürel sözcüğünü geçirdi.

Sarrazin aslında genetik olanla kültürel olanı eşitlemekle biyolojik ırkçılıkla kültürel ırkçılığın içiçe geçtiğini ifşa etmiş oldu. Böylelikle kültürel ırkçılığın ırkçılığın bir biçimi olduğunu kendi örneğiyle kabullendi.

İSLAM DÜŞMANLIĞI AŞIRI SAĞI BİRLEŞTİRİYOR

İslam karşıtı kültürel ırkçılık bu gün hem Almanya'da hem de Avrupa'da sağ popülistleri, aşırı sağcıları ve nasyonal sosyalistleri birleştiren bir bağ. Bu ürkütücü bir gelişme ve

uluslarüstü partileşme eğilimi güç kazanıyor. Hollandalı İslam karşıtı ajitatör Geert Wilders bu sıralar Avrupa çapında tüm İslam karşıtı, göçmen düşmanı ve Avrupa Birliği'ni eleştiren grupları birleştirmeye çalışıyor. Tedevenen 14 Mayıs'ta yapılacak Avrupa Parlamentosu seçimlerinde başarılı olmak. Böyle bir birlik gerçekleştirilirse Avrupa Parlamentosu milletvekillerinin yüzde 20 sini ele geçirebilirler. Bu da çok tehlikeli olur.

rof. Klaus J. Bade

Prof. Dr. Klaus J. Bade hakkında:

Göç araştırmacısı, yazar olan Prof. Dr. Klaus J. Bade politik danışmanlık yapıyor. 200 yılına kadar Bonn'da Ünlü Üniversitesi'nde Yakın Tarih öğretti. 2000'den beri Berlin'de yaşıyor. Yukarıda ele alınan konu Schönbach Yayınevi tarafından basılan 'Eleştiri ve İddet. Sarrazin tartışmaları, İslam eleştirisi ve Göç toplumunda Terör' adlı son kitabında işlenmektedir.